

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.716/2015/11.

A tanács tagjai: . Hajnal Péter a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró, dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes:

A felperes képviselője: a dr. Cserta Zoltán jogtanácsos által képviselt Magyar Szerencsejáték Szövetség

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság, mint a Nemzeti Adó-és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatóság jogutódja

Az alperes képviselője: dr. Nagy Zsuzsanna jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.27.228/2014/34. szám

Rendelkező rész

A Kúria a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.27.228/2014/34. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Szjtv.) szerinti pénznyerő automatákat

üzemeltetett, amelyek után játékadó fizetési kötelezettséget teljesített. Az Szjtv.-nek a 2012. évi CXLV. tv. (a továbbiakban: Mód tv.) 8.§-ával beiktatott 40/A.§ (1) bekezdése folytán engedélyei 2012. október 11-ével, a Módtv. hatálybalépését követő napon, hatályukat veszítették, melyre tekintettel a felperes az október hónapra megfizetett játékadó időarányos részének visszafizetését kérte.

- [2] Az elsőfokú adóhatóság elutasította a kérelmet. Alperes a 3521371156. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést. Indokolása szerint az Szjtv. rendelkezései nem tesznek különbséget abból a szempontból, hogy milyen okból került sor a tevékenység megszüntetésére. A felperes a pénznyerő automaták után minden megkezdett hónapra a havi játékadó teljes összegének megfizetésére volt köteles.

Az elsőfokú ítélet

- [3] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét.
- [4] Indokolása szerint a felperes a 2012. október 9. napjáig üzemeltetett pénznyerő automatákat, azok üzemeltetése lehetséges volt és meg is történt, üzemeltetésük után a teljes havi játékadó megfizetésére volt köteles. Az Szjtv. 33.§ (1) bekezdés folytán nincs lehetőség tört havi játékadó megállapítására. Irreleváns, hogy a felperes miért szüntette meg a játékautomaták üzemeltetését, és az is, hogy 2010. október 1-jét követően hányadik napon szűnt meg az üzemeltetés. A Módtv. 8.§-ával beiktatott Szjtv. 40/A.§ (2) bekezdése szabályozta a tételes játékadó fizetési kötelezettséget,
- [5] A felperes által hivatkozott Szjtv. 33.§ (5) bekezdés b) pontja csak akkor lenne alkalmazható, ha az üzemeltetést valamilyen oknál fogva nem lehet megvalósítani, de a Módtv. szerinti hatályon kívül helyezés nem tartozik ebbe a körbe.
- [6] Az elsőfokú bíróság mellőzte az Alkotmánybírósághoz fordulást, mert értékelése szerint a felperesnek az Alaptörvény „O” cikkére vonatkozó hivatkozása a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. tv. 1.§ (1) és a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. tv. 1.§ (1) bekezdéseivel kapcsolatban alaptalan volt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A felperes felülvizsgálati kérelemmel támadta a jogerős ítéletet,

annak hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen a kereseti kérelemnek megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

- [8] Álláspontja szerint az alapperben hozott ítélet a tényállás hiányos voltára tekintettel érdemben nem döntötte el a jogvitát.
- [9] Az elsőfokú bíróság az Szja tv. 33.§ (1) bekezdését tekintve összekeveri az adó megfizetésének időpontját és időtartamát. Az Szja tv. 33/A.§ (1) bekezdésének analógiaként történő alkalmazásával megalapozható a játékadó időarányos részének visszafizetése. A 33.§ (5) bekezdés b) pontja is előírja, hogy nincs adófizetési kötelezettség, ha az üzemeltetés nem lehetséges. Az üzemeltetés megszüntetésre nem volt megfelelő felkészülési idő, illetve kompenzáció, annak jogsértő jellege kapcsán hivatkozott az Európai Unió Bíróságának C-98/14. számú ítélete 42. pontjára.
- [10] Az elsőfokú bíróság jogszerűtlenül mellőzte az Alkotmánybírósághoz való fordulást. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 3.§ (2) bekezdését megsértve túl szűken értelmezte az indítványt, nem vette figyelembe, hogy a Módtv. és az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. (a továbbiakban: Art.) Alaptörvény ellenesen írt elő fizetési kötelezettséget. Indítványozta, hogy a Kúria, továbbá a Kúria Elnöke forduljon az Alkotmánybírósághoz, illetőleg kerüljön sor előzetes döntéshozatali eljárásra abban a kérdésben, hogy a közösségi szabályozással összeegyeztethető-e az adófizetés alapjául szolgáló tevékenység megtiltásával egyidejűleg történő adófizetési kötelezettség.
- [11] Az alperes ellenkérelmét követően a felperes további előkészítő iratot csatolt.
- [12] Alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [13] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [14] A Kúria Pp. 272.§ (2) és 275.§ (2) bekezdéseinek megfelelően a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül. A felülvizsgálati kérelem kereteire vonatkozó szabályt tartalmaz a Pp. 273.§-ának (5) bekezdése is, amely szerint a felülvizsgálati kérelmet nem lehet megváltoztatni. Ennek következtében a Kúria a felperesnek a

felülvizsgálati kérelmet követő beadványát csak annyiban vette figyelembe, amennyiben a kérelemmel összhangban állt, azt meghaladóan mellőzte értékelését.

- [15] A Módtv. 8.§-ával beiktatott Szjtv. 40/A.§ (2) bekezdése egyértelműen rendelkezett arról, hogy a játékadó megfizetésére az Szjtv-nek a Módtv. hatálybalépése előtti rendelkezései az irányadók. A felperes, mint szerencsejáték szervező által üzemeltetett pénznyerő automaták utáni játékadó fizetési kötelezettséget 2012. október 9. napjáig az Szjtv. 33. § (1) bekezdése szabályozta: azt havonta, és játékhelyenként, minden megkezdett hónap után meg kellett fizetni. A 33.§ (5) bekezdésének megfelelően csak akkor nem kellett megfizetni a játékadót, ha az állami adóhatóság azt állapította meg, hogy a) a pénznyerő automata megsemmisült, vagy tartósan üzemképtelenné vált, vagy b) a jogszabály szerinti üzemeltetés nem volt lehetséges. A felülvizsgálati kérelem alaptalanul hivatkozott arra, hogy a törvényhelyeket az elsőfokú bíróság nem megfelelően alkalmazta, keverte volna a játékadó megfizetésének esedékességét és tartamát. Az elsőfokú bíróság felperes 2012. október hónapra fennálló játékadó fizetési kötelezettségének meglétét és tartalmát az Szjtv. ezen rendelkezéseinek megfelelően állapította meg.
- [16] A Módtv. 2012. október 10-i hatálybalépése után törvényi rendelkezés folytán nem volt már lehetőség a pénznyerő automaták üzemeltetésére, a felperes engedélyei a hatálybalépést követő napon hatályukat veszítették. Az Szjtv. 33.§ (5) bekezdés b) pontjába foglalt „jogszabály szerinti üzemeltetés” azonban nem a pénznyerő automata üzemeltetésének törvényi kizártságát, hanem a potenciális működés valamilyen jogi akadályát, pl. az engedély lejáratát és meg nem hosszabbítását takarta. Az elsőfokú bíróság helytállóan nem tekintette az Szjtv. 33.§ (5) bekezdés szabályait alkalmazhatónak a Módtv. szerinti esetre.
- [17] A felülvizsgálati kérelem analógiaként hivatkozott az Szjtv. játékautomatákra irányadó 33/A.§-ának szabályaira. Az elsőfokú bíróság az analógia alkalmazását elvette. A felülvizsgálati kérelemre tekintettel a Kúria a jogszabályhely vizsgálata során azt állapította meg, hogy az Szjtv. ezen rendelkezése ugyanúgy, mint a pénznyerő automatákra vonatkozó előírásoknál, valamilyen tényhez köti a játékadó fizetési kötelezettséget: a pénznyerő automatáknál a működéshez, a játékautomatáknál a nyilvántartásban való szerepléshez. Az értékelendő tények eltérése miatt a Kúria sem látott lehetőséget az analógia alkalmazására.
- [18] Az EUB C-98/14. számú ítéletéhez tartozó magyar alapügy felperesei a 2011. évi módosító törvény és a Módtv. egyes rendelkezéseinek alkalmazása miatt állítólagosan elszenvedett káruk megtérítése iránt indítottak keresetet a Magyar Állammal szemben a Fővárosi

Törvényszék előtt. Álláspontjuk szerint az állítólagos kár az általuk megfizetett játékadóból, játékgépek értékvesztéséből, valamint a szóban forgó alapeljárásban felmerült költségeikből ered. A C-98/14. számú ítélet rendelkező részének 2/ pontja szerint az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti jogszabály, amely átmeneti időszak biztosítása és a játékterem üzemeltetők kártalanításának előírása nélkül megtiltja a pénznyerő automaták kaszinókon kívüli üzemeltetését, a szolgáltatásnyújtás EUMSZ 56. cikkben biztosított szabadsága korlátozásának minősül.

- [19] A jelen peres eljárás tárgya azonban nem a játékadó megfizetéséből, játékgépek értékvesztéséből származó polgári jogi kárigény, hanem magának a játékadónak a megfizetése, illetőleg az adó visszatérítése iránti kérelem. Az Szjtv. 33.§ (1) bekezdés szerinti szabályozás egyértelmű, oksági kapcsolatba nem hozható a Módtv. hatálybalépésével. Az sem tekinthető előzetes döntéshozatali kezdeményezésre vezető indoknak, hogy felperes esetleges saját előadása szerint vélelmezhetően milyen lett volna az adózói magatartása, ha hosszabb időt biztosítanak részére a tevékenység felszámolására. Erre figyelemmel a Kúria a felperes előzetes döntéshozatal kezdeményezése iránti kérelmét elutasította.
- [20] A Kúria Elnöke a felperes részére 2016.El.II.I.12. számon adott tájékoztatás szerint nem kezdeményezett az Alkotmánybíróság előtt eljárást.
- [21] Az Alaptörvény 37. cikkének (4) bekezdésére tekintettel a játékadó kérdésének az Alaptörvénnyel való összhangját az Alkotmánybíróság kizárólag az élethez és az emberi méltósághoz való joggal, a személyes adatok védelméhez való joggal, a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való joggal vagy a magyar állampolgársághoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben vizsgálhatja felül, és ezek sérelme miatt semmisítheti meg. Ilyen kérdést a Kúria hivatalból nem észlelt, és a felperes maga sem adott elő ennek megfelelő indítványt, ezért a Kúria jelen tanácsa sem fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [22] Mindezekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [23] A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a Kúria a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.
- [24] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a felperes az illetékekről szóló 1990. évi

XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles.

[25] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. március 17.

**dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk.
előadó bíró, dr. Heinemann Csilla sk. bíró**